241 832 kr., kokku 412 251 kr. võrra. Erakorralisi kulusid ja tulusid vähendati 49 651 kr. võrra, seega suurendati põhi-eelarve kulusid ja tulusid 362 600 kr. võrra, ning lõplik eelarve kujunes järgmiseks:

Korralised tulud ja kulud	1 640 458 kr.
Erakorralised tulud ja kulud	728 849 „
Ettevõtete tulud ja kulud	1 627 750 „
Lõplik eelarve tasakaalus	3 997 057 „

1936./37. eelarve-aastal saadi korralisi tulusid 1 684 937,83 kr. ja anti välja korralisteks kuludeks 1 635 822, 31 kr., seega saadi tulusid rohkem 49 115,52 krooni.

Aruandesummasid eelarvega võrreldes näeme, et kulude osas on eelarves ettenähtust vähem välja antud 4 635,69 kr. kuna tulude osas on enamlaekumist 44 479,83 krooni.

Eelarve täitmise järgi on üldtulu, s. t. tulud nii korralise ja erakorralise aruande kui ka ettevõtete osas, 4 028 553,10 krooni, väljaminekud aga 3 979 437,58 krooni, seega puhas ülejääk 49 115,52 krooni.

Linna laenude seis 31. märtsil 1937. a.

Varustuslaen	48 316,15 kr.
Laenud kinnisvarade ostm. ja ehitamiseks	460 600,51 „
Laenud koolimajade soetamiseks	267 641,01 „
Laen Vabadussilla ehitamiseks	11 700,00 „
Laen Tamme staadioni korraldamiseks . .	5 000,00 „
Laen veevärgi ehitamiseks	49 663,17 „
Laen Linnapanga põhikapitali suurendam.	100 000,00 „
Laen elumajade ehitamiseks	117 380,09 „
Kokku	1 060 300,93 kr.

1936./37. aasta lõpuks on laenudesumma tõusnud 288 440 kr. võrra. Aasta jooksul on uusi laene tehtud Turuhoone ehitamiseks 220 000 kr., Poeglastegümnaasiumi hoonele III korra peale ehitamiseks 30 000 kr., Linnapanga põhikapitali suurendamiseks 100 000 kr. ja Tütarlastegümnaasiumi võimla ehitamiseks 10 000 krooni.

Linnavalitsuse kaudu sissenõutud maksude summa on võrreldes eelmise aastaga tublisti suurenenud sel põhjusel, et täiesti uute maksudena on juurde tulnud kogukonnamaks ja Majaomanike Koja maks.

Kogukonnamaksu seaduse põhjal, mis hakkas kehtima 1. juulist 1936 (RT nr. 50 — 1936), võetakse maksu kodanikelt 20—60 aastani, kelle alatine elukoht on linna administratiiv-piires, Linnavolikogu poolt määratud suuruses, kusjuures maks ei või ületada kahtekümmend krooni

Tartu V, lk. 183